

Без права на життя, або Чому внутрішньоутробних дітей НЕ ВИЗНАЮТЬ за людей?

56

Валентин КОВАЛЬСЬКИЙ



За даними Міністерства охорони здоров'я, щороку в Україні роблять понад 100 тисяч абортів. І це тоді, як статистика враховує далеко не всі види «послуг» з винищення ненароджених дітей: найчастіше беруть до уваги лише хірургічні переривання вагітності в державних клініках. При цьому приховують такі види дітовбивства, як медикаментозні аборти на ранніх стадіях внутрішньоутробного розвитку людини.

З точки зору медичної етики, аборт є спотворенням професії лікаря, покликаного рятувати людське життя, а не знищувати його прямим втручанням у жіночий організм. Передчасна смерть ненароджених дітей призводить до безпліддя подружніх пар, тим самим завдає шкоди демографічній ситуації в державі (на жаль, у жодній з областей України досі не зафіксовано переваги народжуваності над смертністю). Якщо така тенденція триватиме й надалі, то через кілька десятиліть наш народ складатиметься переважно з іммігрантів – вихідців із Азії. Так, зокрема, вважає народний депутат Андрій Шкіль (БЮТ), який є автором законопроекту № 10170 (про внесення змін до деяких законодавчих актів про заборону штучного переривання вагітності).

«Виправлення» штрафом

Згідно зі статтею 281 Цивільного кодексу України аборт можливий, коли термін вагітності не перевищує 12 тижнів (від 12 до 22 тижнів – лише у випадках, установлених законодавством).

Цю норму автор проекту № 10170 пропонує переписати по-новому: «Штучне переривання вагітності забороняється, окрім випадків, установлених законодавством. Перелік обставин, що дозволяють переривання вагітності, встановлюється законодавством». Отже, якщо жінка не захоче народжувати дитя, яке б'ється під її серцем, то буде змушена переконувати в цьому лікарів-гінекологів, запасатися не лише терпінням, а й досить вагомими аргументами з медичної і навіть юридичної точки зору. Аналогічні зміни, на думку депутата А. Шкіля, потрібно внести й до Закону «Про основи законодавства України про охорону здоров'я», зокрема до статті 50 (заборона абортів, окрім випадків, установлених законодавством).

Певні корективи передбачено й для Кримінального кодексу України. Частина першу статті 134 ККУ автор

пропонує викласти в такій редакції: «Проведення штучного переривання вагітності або проведення штучного переривання вагітності у випадках, коли це дозволяється законодавством, але особою, яка не має спеціальної медичної освіти, – карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років».

Необхідність таких норм обґрунтована в пояснювальній записці: «Згідно з даними біології життя людини починається з моменту злиття мембран статевих клітин її батьків. Вона є людиною – індивідуальною і неповторною – на кожному етапі внутрішньоутробного розвитку, вже маючи в зачатковій формі всі властивості дорослої особи. Тому немає принципової різниці між убивством ще не народженої та вбивством уже народженої людини. За даними медицини (зокрема, результатами ультразвукових досліджень та внутрішньоутробних оптичних зйомок), ди-

тина, яку абортують, зазнає таких самих страждань, як і доросла людина, яку тортурами доводять до смерті. Окрім того, аборти мають згубні наслідки для психологічного і фізичного здоров'я всіх причетних до них осіб (постабортний синдром у матерів, членів їхніх сімей та лікарів, які проводять аборти, втрата репродуктивної здатності, інфекції, смертність жінок під час і після абортів, синдром уцілілих від абортів в дітей, які народжені до чи після абортів їхніх братів і сестер)».

Розповідаючи про ці та інші негативні наслідки, автор законопроекту наводить дуже сумну статистику: «1 мільйон подружніх пар в Україні неплідні, з них 868 тисяч – через неплідність жінки. Причиною жіночої неплідності у 80% випадків є аборт».

Плід – це вже особа!

У Верховній Раді вже були спроби створити законодавство проти абортів. Народний депутат Зореслава Ромовська намагалася внести відповідну норму до Сімейного кодексу, що розробляли з її участю, але пропозиція так і не дістала на-

На першому місяці життя розвиток дитини в материнській утробі йде гігантськими темпами: розміри плоду збільшуються в 1000 разів! Раніше вчені були впевнені в тому, що людський плід глухий і німий, не має ні пам'яті, ні мислення. Матка вважалася замкнутим простором, куди не проникає ні світло, ні звук, а плацента – потужний бар'єр для захисту від алкоголю, наркотиків і ліків. Проте останні дані, напрацьовані протягом 25 років, свідчать про інше: з часу зачаття фізичний і психоемоційний розвиток людини йде паралельно. Завдяки цим відкриттям народилася нова наука – перинатальна нейропсихологія, що вивчає нервово-психічний розвиток людини під час внутрішньоутробного життя та пологів.

Наукові дослідження встановили унікальні факти: ненароджена дитина вже володіє всіма видами чутливості, висловлює свої почуття змінами міміки й серцебиття, рухами ручок і ніжок, має пам'ять і мислення. Дитячий характер фактично формується внутрішньоутробно, а після народження він лише коригується. За даними психологів, «небажані діти» відстають в інтелектуальному розвитку, погано адаптуються в соціальному середовищі, схильні до депресій та асоціальних вчинків.



лежної підтримки в парламентського корпусу.

І тоді, й нині, і депутати, і експерти вважають: заборона легального добровільного проведення абортів може призвести до зростання в десятки разів кількості підпільних абортів (що не сприятиме поліпшенню демографічної ситуації в Україні за рахунок такої заборони).

Наведемо висновок Головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради України: «Питання покращення демографічної ситуації в країні має вирішуватися не так шляхом встановлення додаткових заборон у сфері штучного переривання вагітності (вирішення цього питання лежить у морально-етичній площині, а не у сфері законодавчого регулювання), як шляхом системних соціально-економічних перетворень, спрямованих на поліпшення життя населення України». Ідеться про дотримання законодавчо встановлених соціальних стандартів та державних гарантій, забезпечення умов для запровадження здорового способу життя, посилення заходів з піднесення ролі сім'ї в суспільстві, матеріального заохочення до народжуваності, поліпшення здоров'я населення, створення іміджу багатодітних сімей та підвищення ролі батьків у вихованні дітей.

Проте сам автор законопроекту з такими висновками не погоджується. На його думку, легальне проведення абортів є узаконеним запереченням права на життя – першого й засадничого з основних і невідчужуваних прав, нехтуванням

статті 27 Конституції України (право на життя). Свою позицію депутат А. Шкіль підкріплює науковою (антропологічною) точкою зору: людина є не просто істотою, а особистістю, яка має розум, почуття та волю, здатна свідомо здійснювати своє буття, визначати ставлення до себе та до всього іншого.

Звідси випливає вельми цікавий висновок: якщо доросла людина вважається особою, то вона є нею від свого... зачаття. Тобто ще в материнській утробі їй уже належить таке саме право на життя, як і кожній народженій дитині.

«Ти мій Бог від утроби матері»

Споконвіку вважалося, що немовля в материнській утробі вже є людиною, образом Божим (а не просто плодом). «На Тебе з утроби я зданий, Ти мій Бог від утроби матері... Ти влаштував нутроці мої і виткав мене в утробі матері моєї... Зародка бачили очі Твої, і до книги Твоїєї записані всі дні, для мене призначені, коли жодного з них ще не було», – писав ізраїльський цар Давид у своїх псалмах майже за тисячу років до пришествя очікуваного месії-Христа.

У ті далекі часи винним у загибелі ненароджених загрожували не лише штрафи, а й навіть смертна кара. Так, за законом Моїсея (який жив у XIII столітті до н.е.), якщо під час бійки «вдарять вагітну жінку, і вона викине», то винуватця могли стратити – «віддай душу за душу». Звісно, коли писалася Біблія, цінності й поняття життя в людей були зовсім інші. Наприклад, вагітність розглядалася як благословення від Господа Бога.

Ось як про це пише євангеліст Лука (у першій главі про зустріч Богородиці з родичкою Єлисаветою): «І ввійшла вона в дім Захарії, та й поздоровила Єлисавету. Коли ж Єлисавета зачула Маріїн привіт, затріпотала дитина в утробі її. І Єлисавета наповнилась Духом Святим, і скрикнула голосом гучним, та й прорекла: «Благословенна, Ти, між жінками, і благословенний Плід утроби Твоїє! І звідкіля мені це, що прийшла Мати мого Господа до мене? Бо як тільки в вухах моїх голос привіту Твого забринів, від радощів затріпотала дитина в утробі моїй!»...

З розвитком і поширенням християнства в багатьох країнах дійшли висновку, що знищення дитини в материнській утробі позбавляє її не лише земного життя, а й благодаті хрещення (для духовного народження в Царстві Небесному). Тому в епоху середніх віків аборт кваліфікувався як тяжкий злочин, аналогічний вбивству родича. Під церковним впливом у XVI столітті майже в усіх державах Європи переривання вагітності каралося страotoю, яку згодом замінили каторжними роботами й тюремним ув'язненням. Таке суворе покарання для лікарів та їхніх пацієнтів зберігалось в багатьох країнах аж до першої половини XX століття. В Англії вагітність переривали лише за медичними показаннями, а також у разі зґвалтування. В дореволюційній Росії аборт загрожував матері відправленням до «виправного дому», а лікареві – в'язницю.

Сьогодні Церква продовжує стверджувати: аборти на будь-якому терміні вагітності – це вбивство людини (тобто смертний гріх). У свою чергу, філософи дають, як завжди, неоднозначну відповідь: мовляв, за однією теорією, душа з'являється відразу після запліднення, за другою – в момент народження, за третьою – протягом перших років життя.

А що кажуть лікарі? На жаль, вони зазвичай мовчать, бо не мають права висловлювати своїх емоцій у присутності пацієнтів. Тільки в приватних розмовах гінекологи відверто зізнаються: «Аборт – це насамперед фізична і психічна травма для жінки». Ті, хто робить аборти, як правило, воліють про це не думати взагалі або ж виправдовуватися: мовляв, маленький шматочок плоті – «ще не дитина». І це зрозуміло: якщо мислити по-християнськи, то можна збожеволіти від великої кількості дітовбивств, звихнутися від почуття власної вини за численні людські втрати.

Звісно, суспільство, яке відвернулося від Бога, завжди знайде виправдання для дітовбивства, застосування евтаназії і навіть доведення до самогубства. Врешті, в людей завжди є вибір. Шкода тільки, що найчастіше вони вибирають те, що вигідно лише їм...